

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

**KLAGE FRA
OVER
OM**

[XXX]
Energitilsynet afgørelse af 14. juni 2010
Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a.

5. januar 2011
J.nr 1021-10-9-6
SSH –EKN

**NÆVNETS
SAMMEN-
SÆTNING
I SAGEN**

Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan
Næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen
Professor, cand.jur. & Ph.D. Birgitte Egelund Olsen
Direktør Per Søndergaard

**NÆVNETS
AFGØRELSE**

Energitilsynets afgørelse af 14. juni 2010 stadfæstes.

[XXX] (herefter benævnt klager) har ved brev af 11. juli 2010 indbragt Energitilsynets afgørelse af 14. juni 2010 for Energiklagenævnet. Ved afgørelsen fandt Energitilsynet, at tilsynet ikke havde kompetence til at behandle klagers henvendelse. Energitilsynet fandt endvidere, at klager ikke var part i Energitilsynets generelle tilsynssag om tarifieringen i Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a. (herefter benævnt kraftvarmeværket).

Sagens baggrund

Klager købte i 2005 ejendommen beliggende [XXX]. Ejendommen var pålagt forblivelsespligt til kraftvarmeværket. Sammen med [XXX], der ligeledes ejer en ejendom beliggende i [XXX], indsendte klager den 20. juli 2009 en fælles klage til Energitilsynet over kraftvarmeværket. Klager klagede i den forbindelse over følgende ni forhold:

1. Kraftvarmeværkets manglende overholdelse af varmforsyningsloven¹. Herunder navnlig at værkets tilblivelse ikke var lovligt gennemført i 1996, at generalforsamlingerne ikke har været gennemført efter værkets vedtægter, samt uklarheder vedrørende forbrugernes status som andelshaver i værket. Klager spurgte i den forbindelse Energitilsynet

¹ Lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer.

om, hvorvidt uvidenhed om bl.a. varmemforsyningslovens regler fritager for ansvar hos kommunen og revisor.

2. Registreringen af værket hos selskabsstyrelsen er ikke gennemført korrekt.
3. Forblivelsespligtens gennemførelse. Herunder navnlig at der, inden forblivelsespligten blev pålagt, ikke blev udarbejdet et projektforslag. Forblivelsespligten er derfor ugyldig og bør ophæves.
4. Prisberegningen af det faste bidrag samt værkets regnskaber. Herunder navnlig at der siden værkets etablering ikke er blevet udarbejdet et regnskab i medfør af reglerne i varmemforsyningsloven men udelukken-
de et varmeregnskab i medfør af regnskabs- og selskabsloven, og at varmepriserne samt de faste afgifter ikke har været forelagt general-
forsamlingen til godkendelse.
5. Indkøb og installation af ny gasmotor uden projektgodkendelse. Herunder navnlig at kraftvarmeværket ikke har fulgt reglerne i varmemforsyningsloven ved beslutningen om at investere i en ny motor. Investeringen er ikke godkendt af generalforsamlingen, og der blev ikke udfærdiget et projektforslag for motoren. Randers Kommune har ved brev af 2. april 2009 til kraftvarmeværket givet udtryk for, at det nu er kommunens opfattelse, at der skulle have været udarbejdet et projektforslag.
6. Udstykning af 20 nye boliger på Koglevej (kommunens lokalplan 181). Projektforslaget for udstykningen er godkendt af kommunen, men investeringen har ikke været fremlagt af værket på generalforsamlingen i budgettet. Den manglende fremlæggelse er i strid med værkets vedtægter.
7. Udstykningen af købmandsgrunden fremgår ikke af budgettet, hvilket er i strid med værkets vedtægter.
8. Bestyrelsen i kraftvarmeværket har besluttet at udskifte målerne hos forbrugerne. Investeringen er ikke medtaget i budgettet, hvilket er i strid med værkets vedtægter.
9. Værkets bestyrelse har undladt at søge om tilskud fra Barmarkspuljens 3. udbetaling. Dette medfører, at værkets forbrugere i dag betaler dette beløb via varmeregningen (fastafgift).

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH -EKN

Side 2 af 27

Ved brev af 5. februar 2010 meddelte Energitilsynet den påklagede afgørelse til [XXX]². Klager rettede den 14. februar 2010 henvendelse til Energitilsynet og spurgte til sagens status. Energitilsynet svarede ved e-mail af 16. februar 2010, at sagen var i høring hos kraftvarmeværket. Den 18. maj 2010 rettede klager på ny henvendelse til Energitilsynet for at høre om status på sagen. Energitilsynet oplyste den 21. maj 2010, at Energitilsynet ville rykke værket for høringssvaret. Den 8. juni 2010 spurgte klager igen Energitilsynet om status på sagen. Energitilsynet svarede den 11. juni 2010, at Energitilsynet ved brev af 5. februar 2010 havde meddelt, at tilsynet ville tage kraftvarmeværkets tarifiering op til bedømmelse ved en tilsynssag, og at klager ikke var part i tilsynssagen. Brevet af 5. februar 2010 var vedhæftet tilsynets e-mail af 11. juni 2010. Klager gjorde den 12. juni 2010 Energitilsynet opmærksom på, at afgørelsen af 5. februar 2010 var stillet til [XXX]. Energitilsynet traf herefter den 14. juni 2010 den påklagede afgørelse, hvoraf bl.a. fremgår følgende:

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH –EKN

Side 3 af 27

”[...]

Da du er medunderskriver af klage til Energitilsynet af 20. juli 2009 sammen med [XXX], er Energitilsynet gået ud fra, at der er tale om en fælles klage. Dette er også baggrunden for, at du har modtaget kopi af brev til [XXX], da Energitilsynet gik ud, fra et [XXX] stod som hovedklager.

Da dette ikke er tilfældet, vil jeg oplyse, som jeg har oplyst til [XXX], at Energitilsynet, som jeg har forklaret telefonisk, på baggrund af jeres henvendelse vedrørende Uggelhuse – Langkastrup Kraftvarmeværk har besluttet af egen drift at tage spørgsmålet om varmeværket tarifiering op til bedømmelse som led i tilsynet med forsyningsvirksomhederne.

Vurdering af spørgsmålet om klageberettigelse

Energitilsynet har forstået din og [XXX] fælles henvendelse således, at I anmoder Energitilsynet om tage generel stilling til, hvorvidt Uggelhuse – Langkastrups Kraftvarmeværks tarifiering kan anses for at være i overensstemmelse med varmeforsyningslovens regler og Energitilsynets praksis.

Kredsen af klageberettigede er ikke nærmere fastlagt i varmeforsyningsloven. Det er derfor de almindelige for-

² [XXX] har særskilt påklaget afgørelsen af 5. februar 2010 til Energiklagenævnet. [XXX] klage behandles i Energiklagenævnet under journalnummer 1021-10-6.

valtningsretlige regler, der regulerer, hvem der kan klage til Energitilsynet. Efter disse regler er det et krav, at man har en væsentlig og individuel interesse i det spørgsmål der indbringes for Energitilsynet.

Det er Energitilsynets vurdering, at I ikke har en interesse i sagen, som adskiller sig fra den interesse, som andre slutbrugere i Uggelhuse- Langkastrup Kraftvarmeværks forsyningsområde kunne have

I har efter tilsynets vurdering ikke en individuel interesse i sagen og er derfor ikke klageberettigede i forhold til et generelt spørgsmål om tariffastsættelsen i forsyningsvirksomheden.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH -EKN

Side 4 af 27

Partsstatus

Der stilles samme krav til partsstatus som til klageberettigelse. På denne baggrund er det sekretariatets holdning, at I ikke er parter i en sag for Energitilsynets om tariffastsættelsen hos Uggelhuse - Langkastrup Kraftvarmeværk.

Som led i sagens oplysning kan Energitilsynet dog anmode andre end sagens parter om oplysninger i sagen, ligesom Energitilsynet orienterer omk sagens stilling, hvis der sker henvendelser i sagen

Som jeg har oplyst, har Uggelhuse-Langkastrup udarbejdet er forslag til ændrede takster, som vil blive sendt til Energitilsynet først i denne uge. Energitilsynet vil tage stilling til, om de ændrede takster er i overensstemmelse med Energitilsynets praksis. Du vil, ligesom Eventyrhuset blive orienteret om Energitilsynets afgørelse vedrørende takstforslaget. Da du ikke er part i sagen, vil du ikke blive hørt om forslaget. [...]"

Af Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 fremgår bl.a. følgende:

"[...]

Klage over Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a.

Den 20. juli 2009 har I til Energitilsynet indsendt en klage over Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a.

I jeres klage anmoder I Energitilsynet om at tage stilling til følgende:

1. Fritager uvidenhed om bl.a. varmemforsyningslovens regler for ansvar hos kommunen og hos revisor?
2. Værkets etablering er ikke sket i overensstemmelse med værkets vedtægter og værkets registrering hos Erhvervs - og Selskabsstyrelsen er ikke i overensstemmelse med værkets status.
3. Indtræder en erhverver af en ejendom i forsyningsområdet automatisk som andelshaver?
4. Valg til bestyrelsen har ikke været i overensstemmelse med værkets vedtægter.
5. Den kommunalt pålagte forblivelsespligt er ikke lovligt gennemført.
6. Spørgsmål om hvorvidt projektforslag efter varmemforsyningslovens § 3 er lovligt gennemført.
7. Pådrager kommunen sig et juridisk ansvar som følge af manglende overholdelse af varmemforsyningslovens § 3?
8. Prisberegningen af fast bidrag samt værkets regnskaber.
9. Indkøb og installation af ny gasmotor er sket uden projektgodkendelse.
10. Bestyrelsens manglende overholdelse af vedtægterne ved ikke at forelægge projekter mv. for generalforsamlingen.
11. Strafansvar som følgende af manglende overholdelse af varmemforsyningslovens § 3, stk. 2.

Energitilsynet administrerer reglerne i varmemforsyningslovens kapitel 4 (priskapitlet). I henhold til lovens § 21, stk. 4, kan tilsynet gribe, hvis priser eller betingelser er urimelige eller i strid med lovens regler om omkostningsbestemte priser. Energitilsynets kompetence omfatter således alene spørgsmål i henhold til varmemforsyningslovens kapitel 4.

Energitilsynet skal bemærke følgende vedrørende de enkelte punkter:

ad 1: Uvidenhed om varmemforsyningslovens regler undtager ikke for et eventuelt erstatningsansvar. Om en kommune, et bestyrelsesmedlem eller en revisor kan gøres erstatningsansvarlig for værkets dårlige økonomi afhænger af erstatningsretlige regler, som det ligger udenfor Energitilsynets kompetence at tage stilling til. Spørgsmålet må henvises til domstolene.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH -EKN

Side 5 af 27

ad 2: Det ligger udenfor Energitilsynets kompetence at tage stilling til, hvorvidt værkets etablering er sket i overensstemmelse med reglerne for oprettelse af andelsselskaber, herunder spørgsmålet om følgerne af, at værket ikke er lovligt etableret i henhold til disse regler. Spørgsmålet må henvises til domstolene.

ad 3: Spørgsmålet om, hvorvidt en erhverver af en ejendom automatisk indtræder som andelshaver er for øjeblikket under behandling i en verserende sag hos Ankenævnet på Energiområdet, der behandler civile spørgsmål på energiområdet. Når sagen er afgjort vil afgørelsen kunne ses på nævnets hjemmeside www.energianke.dk. Energitilsynet er endvidere vidende om, at der verserer en sag for Vestre Landsret om dette spørgsmål.

5. januar 2011
J.nr 1021-10-9-6
SSH –EKN

Side 6 af 27

ad 4: Det ligger udenfor Energitilsynets kompetence at tage stilling til, hvorvidt valg til bestyrelsen har været i overensstemmelse med værkets vedtægter og de mulige følger af en manglende overholdelse. Spørgsmålet må henvises til domstolene.

ad 5: Som anført administrerer Energitilsynet varmforsyningslovens prisbestemmelser i lovens kapitel 4. Det ligger derfor udenfor Energitilsynets kompetence at tage stilling til spørgsmål vedrørende reglerne om varmeplanlægning i lovens kapitel 2. Klage over kommunale beslutninger vedrørende varmeplanlægning kan, inden fire uger efter at afgørelsen er meddelt, indbringes for Energiklagenævnet, Frederiksborggade 15, 1360 København K. Jf. varmforsyningslovens § 26.

ad 6 og 7: Se under punkt 5.

ad 8: Energitilsynet har gennemgået Uggelhuse.-Langkastrups regnskabsforhold som led i Energitilsynets gennemgang af samtlige varmforsyninger i region Midtjylland. Energitilsynet har påtalt en række forhold, som tilsynet fandt ikke var i overensstemmelse med varmforsyningslovens regler. Energitilsynet vil i en særlig sag føre tilsyn med, at disse forhold bringes i orden, og at grundlaget for fastsættelsen af værkets tariffer således fremover er i overensstemmelse med varmforsyningslovens regler. Med hensyn til spørgsmålet om værkets tarifiering har Energitilsynet besluttet at tage dette spørgsmål op til bedømmelse. Se nærmere under punktet **Spørgsmålet om Uggelhuse-Langkastrups tarifiering**.

ad 9: Se under punkt 5.

ad 10: Det ligger udenfor Energitilsynets kompetence at tage stilling til, hvorvidt bestyrelsen har undladt at følge vedtægterne ved ikke at forelægge projekter mv. for generalforsamlingen og de mulige følger af en manglende overholdelse. Spørgsmålet må henvises til domstolene

ad 11: Se under punkt 5.

Spørgsmålet om Uggelhuse - Langkastrups tarifiering

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH -EKN

Side 7 af 27

Det kan oplyses, at Energitilsynet på baggrund af jeres henvendelse vedrørende Uggelhuse – Langkastrup Kraftvarmeværk har besluttet af egen drift at tage spørgsmålet om varmeværket tarifiering op til bedømmelse som led i tilsynet med forsyningsvirksomhederne.

Vurdering af spørgsmålet om klageberettigelse

Energitilsynet har forstået jeres henvendelse således, at I anmoder Energitilsynet om tage generel stilling til, hvorvidt Uggelhuse – Langkastrups Kraftvarmeværks tarifiering kan anses for at være i overensstemmelse med varmforsyningslovens regler og Energitilsynets praksis.

Kredsen af klageberettigede er ikke nærmere fastlagt i varmforsyningsloven. Det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler, der regulerer, hvem der kan klage til Energitilsynet. Efter disse regler er det et krav, at man har en væsentlig og individuel interesse i det spørgsmål der indbringes for Energitilsynet.

Det er Energitilsynets vurdering, at I ikke har en interesse i sagen, som adskiller sig fra den interesse, som andre slutbrugere i Uggelhuse– Lang-kastrup Kraftvarmeværks forsyningsområde kunne have.

I har efter tilsynets vurdering ikke en individuel interesse i sagen og er derfor ikke klageberettigede i forhold til et generelt spørgsmål om tariffastsættelsen i forsyningsvirksomheden.

Partsstatus

Der stilles samme krav til partsstatus som til klageberettigelse. På denne baggrund er det sekretariatets holdning, at I ikke er parter i en sag for Energitilsynets om tariffastsættelsen hos Uggelhuse – Langkastrup Kraftvarmeværk.

Som led i sagens oplysning kan Energitilsynet dog anmode andre end sagens parter om oplysninger i sagen.

Når sagen er afsluttet vil du modtage underretning om Energitilsynets afgørelse.

Energitilsynets afgørelse om, at I ikke er klageberettigede til Energitilsynet og ikke har partstatus i denne sag kan påklages til Energiklagenævnet inden fire uger fra modtagelsen af dette brev. Energiklagenævnets adresse er: Frederiksborggade 16, 1360 København. V. Forretningsorden for Energiklagenævnet kan ses på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk.
[...].”

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH –EKN

Side 8 af 27

Energiklagenævnet meddelte ved afgørelse af 10. august 2010 klager fuld aktindsigt i sagen.

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager finder, at Energitilsynets afgørelse skal ændres. Til støtte for klagen har klager navnlig anført følgende:

- Energitilsynet oplyste den 15. oktober 2009 telefonisk, at klager var part i sagen, og at tilsynet snarest ville se på klagen. Den 30. november 2009 rykkede [XXX] Energitilsynet for en besvarelse, men [XXX] modtog først en besvarelse fra tilsynet ved afgørelsen af 5. februar 2010. Ved afgørelsen afviste Energitilsynet bl.a., at [XXX] var part i sagen. Helt frem til den 11. juni 2010 var klager uvidende om, at afgørelsen af 5. februar 2010 ligeledes gjaldt for klager. Frem til den 11. juni 2010 og afgørelsen af 14. juni 2010 fik klager det indtryk, at sagen ved Energitilsynet endnu ikke var afgjort. Hvis Energitilsynet ikke har den fornødne kompetence til at behandle sagen, virker en sagsbehandlingstid på ca. 1 år som urimeligt længe. Forvaltningslovens³ § 7, stk. 2, fastslår, at såfremt en forvaltningsmyndighed modtager en skriftlig henvendelse, som ikke vedrører dens sagsområde, videresendes henvendelsen så vidt muligt til rette myndighed. Energitilsynet har ikke videresendt klagen eller dele af den videre til andre myndigheder. Energitilsynet har derved tilsidesat forvaltningslovens § 7, stk. 2.
- Klager er ikke enig i Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 1.

³ Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007 med senere ændringer.

- Klager er ikke enig i Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 2. Betingelserne for, at der er tale om en juridisk og økonomisk bindende aftale om værkets opstart, er ikke opfyldte. Kommunalbestyrelsen burde ikke have meddelt byggetilladelse til værket og har derved tilsidesat forvaltningsloven og varmemforsyningslovens § 3.
- Selskabet er hos selskabsstyrelsen registreret som forening, men ikke som et a.m.b.a. Registreringen er ikke gennemført korrekt, og værkets regnskaber ikke er offentligt tilgængelige. Forbrugere, der ikke er andelshavere, har derfor ingen mulighed for at få indsigt i værkets økonomiske forhold. De har således ingen mulighed for at kunne bedømme, om de udmeldte priser er i overensstemmelse med gældende lovgivning.
- Klager er ikke enig i Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 3. Det fremgår ikke af afgørelsen, om de verserende sager ved henholdsvis Ankenævnet på Energiområdet og domstolene kan sidestilles med nærværende sag. Det må anses for urimeligt at pålægge privatpersoner at holde sig orienteret om udfaldet af disse sager. Spørgsmålet om automatisk status som andelshaver er blevet behandlet af bl.a. Højesteret i dom af 17. november 1970 sag II 273/1969 og af Konkurrencestyrelsen. Højesteret afgjorde ved dommen, at forbrugeren, som varmemforsyningsvirksomheden ikke havde gjort bekendt med selskabets vedtægter og de deri indeholdte forpligtelser, og som ikke havde underskrevet nogen overenskomst med selskabet, ikke ved sin tilslutning til værket eller på andet grundlag var blevet forpligtet som medlem af andelsselskabet. Dommen står stadig ved magt. Senest har Byretten i Herning ved dom af 2. august 2010, sag nr. BS 3-1025/2009 vist, at det kræver mere end en indkaldelse til andelsselskabets generalforsamling før en ny ejer kan betragtes som andelshaver. Der kræves også en underskrevet leveringsaftale, før selskabets leverings- og opsigelsesbetingelser er gyldige. Energitilsynet har endvidere tidligere ved afgørelse af 8. august 2004 behandlet en klage over manglende stemmeret på Haderup Kraftvarmeværks generalforsamling. Energitilsynet fandt, at det ikke var urimeligt eller i strid med bestemmelserne i varmemforsyningsloven, at klagerne ikke var tildelt stemmeret på generalforsamlingen, idet de ikke var andelshavere. Energiklagenævnet ændrede ved afgørelse af 25. april 2005 Energitilsynets afgørelse, idet nævnet fandt, at forholdet var urimeligt (Energiklagenævnets journalnummer 21-285).
- Klager blev ikke på tidspunktet for købet af ejendommen, eller senere, kontaktet af kraftvarmeværket med henblik på, at klager blev andelshaver.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH -EKN

Side 9 af 27

- Klager har ikke fået udleveret værkets vedtægter m.m. og har ikke indgået en skriftlig leveringsaftale. Klager har alene fået tilsendt sædvanlige opkrævninger. Det fremgår ikke af vedtægterne, at der er automatisk andelshaverstatus for forbrugerne. Såfremt værket vil påberåbe sig andelshaverstatussen er det i strid med konkurrencelovens⁴ § 6.
- Klager er ikke enig i Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 4. Energitilsynets afgørelse vedrørende punkt nr. 4 overholder ikke forvaltningslovens regler om begrundelse (§§ 22 og 24).
- Et antal forbrugere klagede i sin tid til Energiklagenævnet over Sønderhald Kommunes afgørelse om pålæggelse af forblivelsespligten. Klagerne dengang havde dog ikke haft den fornødne kendskab til lovgivningen, og dermed havde de ikke haft mulighed for at præcisere klagen korrekt. Energiklagenævnet har som følge heraf ikke behandlet klagen efter reglerne i varmemforsyningsloven. Sønderhald Kommune⁵ oplyste i høringskrivelserne til ejerne af de berørte ejendomme ikke om mulighederne for fritagelse i medfør af tilslutningsbekendtgørelsens⁶ § 15. Energiklagenævnets afgørelse kan derfor være i strid med gældende ret. Inden Energiklagenævnet traf afgørelse, burde nævnet have undersøgt, om kommunen havde overholdt den relevante lovgivning, samt indhentet alle relevante og nødvendige oplysninger hos kommunen. Punkt nr. 2 i klagen til Energitilsynet opretholdes på denne baggrund, og Energiklagenævnet anmodes om at genoptage behandlingen af spørgsmålet om forblivelsespligt. Kommunens afgørelse om forblivelsespligt blev ikke meddelt på et juridisk bindende grundlag, bl.a. var forvaltningslovens regler om begrundelse ikke overholdt.
- Energitilsynet har oplyst, at tilsynet ville tage kraftvarmeværkets tarifiering om til særskilt behandling. Klager afventer Energitilsynets svar i denne sag. Problemet med Energitilsynets afgørelse herom er, at den alene er fremadrettet. Klager har lidt økonomisk skade bagudrettet. Klager har, som forbruger uden indflydelse, en særinteresse i, at kraftvarmeværket overholder de gældende love på varmemforsyningsområdet.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH -EKN

Side 10 af 27

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 1027 af 21. august 2007 med senere ændringer.

⁵ Pr. 1. januar 2007 Randers Kommune.

⁶ Den nugældende tilslutningsbekendtgørelse nr. 31 af 29. januar 2008 om tilslutning m.v. til kollektive varmemforsyningsanlæg.

- Klager er ikke enig i Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt. nr. 9. Klager har gentagne gange rettet henvendelse til Randers Kommune vedrørende udarbejdelsen af det nødvendige projektforslag, uden at kommunen har videresendt henvendelserne/klagerne til Energiklagenævnet. Da projektforslaget ikke er udarbejdet, og kommunen derfor ikke har sendt det i høring eller godkendt det, kan der ikke klages til kommunen. Hvis Energitilsynet mener, at dette forhold ligger udenfor tilsynets kompetence, burde Energitilsynet have videresendt klagen i medfør af forvaltningslovens § 7, stk. 2. Det ligner endvidere en opfordring til dokumentfalsk, når kommunen forlanger, at bestyrelsen i værket underskriver et af kommunen udfærdiget udkast til projektforslag, hvor datoen for projektforslaget er fremrykket fra 2007 til 2008 samtidigt med, at beregningerne for motoren ikke svarer overens med virkeligheden. Dette overtræder både forvaltningsloven og straffeloven⁷. Da klagen blev sendt til Energitilsynet, blev den samtidigt sendt til formanden for Teknisk Udvalg i Randers Kommune, som svarede, at han ville aflevere den til borgmesteren. Kommunen har dog endnu ikke reageret på klagen. Kommunen har ingen interesse i at hjælpe forbrugerne, da kommunen har en økonomisk interesse i værket på grund af bl.a. forblivelsespligten, der er med til at sikre kommunekassen.
- Kraftvarmeværket har indkøbt og installeret den nye gasmotor uden projektgodkendelse fra Randers Kommune. Klager har herved blevet påført en ekstra fastafgiftsbeløb, uden at have haft indflydelse på investeringen på 4.068.000. kr. Gasmotoren er til el-produktion og må i medfør af elforsyningslovens § 75 ikke påvirke varmemeforbrugernes faste afgifter.
- Der er lavet et projektforslag vedrørende lokalplan¹⁸¹, udstykningen til 20 nye boliger på Koglevej, som så vidt vides, er godkendt af byrådet, men investeringen til nedlægningen af fjernvarmerør har ikke været fremlagt på generalforsamlingen i budgettet. Dette er en tilsidesættelse af værkets vedtægter.
- Klager er klageberettiget og part i sagen, idet klager har en særinteresse i sagen. Klager er ikke andelshaver efter varmeværkets vedtægter og har derfor ingen mulighed for at påvirke værkets udvikling. Klager er blevet frataget stemmeret på værkets generalforsamlinger. Ved sidste generalforsamling kunne klager således ikke få tildelt stemmesedler. Dette kan kun opfattes således, at værket ikke opfatter klager som andelshaver. Værket er ikke i besiddelse af et andelshaverkartotek og

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH –EKN

Side 11 af 27

⁷ Lovbekendtgørelse nr. 1034 af 29. oktober 2009 med senere ændringer.

kunne på generalforsamlingen ikke redegøre for, hvem der var andelshaver. Klager var ikke i restance til værket i henhold til værkets leveringsbestemmelser på generalforsamlingen, og der er begrundet tvivl om værkets krav på betaling. Da klager ikke er andelshaver, kan værkets gæld ikke indgå i klagers betaling. Værkets økonomi, regnskaber og budgetter overholder hverken varme- eller elforsyningslovens regler, hvilket efterlader forbrugerne i et økonomisk ingenmandsland uden mulighed for at klage til Energitilsynet. Værket har endvidere ikke overholdt varmforsyningslovens regler om varsling af priser. Det er urimeligt, at værket ikke har besvaret en anmodning om en nøje specifikation over den fast afgift. Da klager ikke aftager varme fra værket, skal klager ikke betale effektbidrag.

5. januar 2011
J.nr 1021-10-9-6
SSH -EKN

- Klager betaler af på værkets gæld gennem de faste afgifter på de månedlige a'conto opkrævninger på trods af, at budgettet for 2009/2010 ikke blev godkendt på den seneste generalforsamling. Der er i strid med gældende lovgivning tinglyst tilslutningspligt på klagers ejendom. Den faste afgift er uvarslet steget fra 7850 kr. i 2005/2006 til 25.000 kr. i 2008/2009 og 19.995 kr. i 2009/2010. Det er ikke rentabelt at installere alternativ opvarmning. Klagers ejendom er faldet i værdi. Kraftvarmeværket har på trods af opfordring herom ikke fremsendt en nøje specifikation over, hvilke omkostningsarter, der er indregnet i den faste afgift.
- Varmeværket fører ikke et anlægskartotek, som varmforsyningsloven forskriver. Dette medfører, at alle afskrivninger bliver påført den faste afgift. Afskrivningsgrundlaget skal renses for aktiver, der ikke vedrører salget af varme. Værket har indregnet udgifterne og afskrivningen til elproduktionen i den faste afgift. Dette er i strid elforsyningslovens § 75 stk. 2 og Energitilsynets vejledning om afskrivninger af 30. oktober 2006, der fastslår, at afskrivninger, der ikke vedrører varmeproduktionen, ikke må indgå i varmepriserne. Da klager ikke er andelshaver i værket, har klager en særinteresse i sagen for så vidt angår forblivelssespligten, samt den pålagte abonnementsbetaling, da klager igennem betalingen bidrager til at afbetale på værkets gæld og til nedbringelsen af andelshavernes gæld samt forøgelsen af andelshavernes aktiver.
- Energitilsynet kan ikke overholde officialmaksimen, når forbrugeren ikke bliver anset som part og klageberettiget. Hvis Energitilsynets kompetence alene angår varmforsyningslovens kapitel 4, fremgår dette ikke af bekendtgørelse nr. 163 af 26. juni 2000 om Energitilsynets opgaver.

Side 12 af 27

- Konsekvensen af, at Energiklagenævnet finder, at klager ikke er part/klageberettiget i sagen må blive, at Energiklagenævnet sidestiller klager med andelshavere og dermed, at klager er underlagt de samme forpligtelser, men uden rettigheder og klagemuligheder. Dette betyder, at Energiklagenævnet lovliggør de punkter, som der klages over. Dette vil også medføre, at varmemforsyningsloven bliver sat ud af kraft. Konsekvensen, hvis Energiklagenævnet måtte finde, at klager ikke er klageberettiget må blive, at fjernvarmebrugere i Danmark er uden et klagesystem, og de derfor er henvist til at indbringe samtlige klager over fjernvarmepriser for domstolene, hvilket er meget tidskrævende og dyrt for den almindelige forbruger.
- Det er beklageligt, at Energiklagenævnet er sammensat af fire medlemmer, hvoraf to er udpeget af Dansk Fjernvarme. Klager er bekendt med Energiklagenævnets afgørelse af 14. april 2008 (j.nr. 21-564).

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH -EKN

Side 13 af 27

Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a.'s synspunkter og bemærkninger

Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a. finder, at Energitilsynets afgørelse af 14. juni 2010 skal stadfæstes. Til støtte herfor har kraftvarmeværket navnlig anført følgende:

- Klager er i restance til værket, og det er derfor, at klager ikke var stemmeberettiget på værkets generalforsamling, jf. værkets vedtægter. Klager fik dog lejlighed til at ytre sig på generalforsamlingen.
- Klager har købt en ejendom, der er pålagt forblivelsespligt. Det er den hidtidige ejer, der skal drage omsorg for, at den nye ejer indtræder i forpligtelsen og ikke værket. Klager bør derfor rette henvendelse til sælger.

På Energiklagenævnets forespørgsel af 17. september 2010 har kraftvarmeværket oplyst følgende:

- Værket har 191 privatkunder og 4 erhvervskunder, hvoraf et er et bofællesskab og de øvrige udlejningsejendomme. Det gennemsnitlige private forbrug er 13,55 MWh og 22,33 MWh for erhverv.
- Da klages ejendom er frakoblet værket, har klager intet forbrug. Frakoblingen er sket imod værkets almindelige bestemmelser. Klager er på trods heraf stadig forpligtet til at betale værkets faste afgifter. Klager er således i restance angående de faste afgifter. Restancen er oparbejdet fra medio 2009, hvor klager ophørte med at aftage varme.

- Forblivelsespligten til fjernvarmeværket er tinglyst på ejendommen.

Energitilsynets udtalelse til sagen

Energitilsynet finder, at afgørelsen af 5. februar 2010 skal stadfæstes. Til støtte herfor har tilsynet navnlig anført følgende:

- Da klager og [XXX] begge stod som underskrivere af klagen af 20. juli 2010, gik Energitilsynet ud fra, at der var tale om en fælles klage, hvorfor klager ikke har fået korrespondancen i sagen tilsendt som selvstændig adressat. Da klager oplyste, at der ikke var tale om en fælles klage, modtog klager den 14. juni 2010 en selvstændig afgørelse. Klager er dog løbende blevet orienteret om status i sagen vedrørende kraftvarmeværkets tarifiering.
- For så vidt angik klagepunkterne nr. 1, 2, 3 og 4 henviste Energitilsynet til, at de pågældende spørgsmål måtte afgøres af domstolene. For så vidt angik klagepunkt nr. 3 oplyste Energitilsynet yderligere, at spørgsmålet havde været behandlet af Ankenævnet på Energiområdet, og at der verserer en sag for Vestre Landsret om spørgsmålet. For så vidt angik klagepunkterne 5, 6, 7 og 9 om kommunal varmeplanlægning oplyste Energitilsynet om, at en klage herover skal fremsendes til den pågældende kommune, som hurtigst muligt skal videresende klagen til Energiklagenævnet. Vedrørende klagepunkt nr. 8 om kraftvarmeværkets tarifiering, oplyste Energitilsynet, at spørgsmålet om hvorvidt denne er i overensstemmelse med Energitilsynets regler ville blive taget op til bedømmelse i en særskilt sag. For så vidt angik klagepunkt nr. 10 om følgerne af bestyrelsens mulige manglende overholdelse af værkets vedtægter oplyste sekretariatet, at de mulige konsekvenser heraf af måtte henvises til bedømmelse ved domstolene.
- Det ligger uden for Energitilsynets kompetence at tage stilling til, hvorvidt klager ved betalingen af a'conto betalinger til kraftvarmeværket er blevet andelshaver. Spørgsmålet om automatisk andelshaverstatus er i stedet et civilretligt spørgsmål. Civilretlige spørgsmål henhører under Ankenævnet på Energiområdet.
- Spørgsmålet om, hvorvidt tilslutningspligten til kraftvarmeværket er indført i strid med lovgivningen, ligger uden for Energitilsynets kompetence.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH -EKN

Side 14 af 27

- Energitilsynet har opfyldt sin henvisningspligt i henhold til forvaltningslovens § 7, stk. 2, ved i det omfang, det var muligt at henvise til anden kompetent myndighed og ved i tilfælde, hvor der ikke foreligger en kompetent myndighed, at henvise til domstolene.
- Klager har ikke en interesse i sagen, der adskiller sig fra den interesse, som andre slutbrugere i forsyningsområdet i Uggelhuse-Langkastrup kunne have. Der foreligger ikke oplysninger, der giver Energitilsynet anledning til at tro, at klager er berørt af en mulig urimelig tarifiering i kraftvarmeværket i en grad, der adskiller sig fra andre forbrugeres. Klager har således ikke en individuel interesse i sagen. Klager er derfor heller ikke parter i Energitilsynets sag om tariffastsættelsen i kraftvarmeværket. Vurderingen er i overensstemmelse med Energiklagenævnets praksis.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH –EKN

Side 15 af 27

Retsgrundlag

Elforsyningslovens §§ 78 og 80 beskriver Energitilsynets funktion og nedsættelse. Det følger af Energiklagenævnets praksis, at de generelle bestemmelser i elforsyningslovens §§ 78 og 80 om Energitilsynets funktioner og nedsættelse finder anvendelse på Energitilsynet som sådan, uafhængig af, hvilket lovområde Energitilsynet konkret behandler sager under. Der henvises i den forbindelse bl.a. til Energiklagenævnets afgørelse af 27. juli 2009 (journalnummer 1021-108), der er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk. Af elforsynings lovens § 78 fremgår følgende:

”[...]

Energitilsynet

§ 78. Til varetagelse af tilsyns- og klagefunktion på energiområdet nedsætter transport- og energiministeren et Energitilsyn. Energitilsynet behandler ikke klager vedrørende civilretlige tvister.

Stk. 2. Energitilsynet er et uafhængigt udvalg, som ikke er

...

[...]”

Energitilsynet behandler således ikke såkaldte civilretlige tvister, jf. § 78, stk. 1, 2. punktum.

I lovforarbejderne⁸ til bestemmelsen i § 78, stk. 1, 2. punktum, forklares følgende om Energitilsynets kompetence til at behandle klager og om begrebet civilretlige tvister:

⁸ Bemærkningerne til nr. 82 (§ 78, stk. 1) til lovforslag nr. L 236 fremsat den 21. april 2004 af økonomi- og erhvervsministeren om lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning.

”[...]

Med bestemmelsen fastsættes en udtrykkelig afgrænsning af Energitilsynets kompetence, hvorefter tilsynet ikke skal behandle klager vedrørende civilretlige tvister. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at konkrete klager vedrørende civilretlige mellemværender mellem en energiforbruger og et selskab kan behandles ved et eventuelt godkendt, privat ankenævn på energiforsyningsområdet og ikke ved Energitilsynet. Ændringen forudsættes sat i kraft samtidig med oprettelsen af et godkendt, privat ankenævn på energiforsyningsområdet. Økonomi- og erhvervsministeren kan med hjemmel i elforsyningslovens § 78, stk. 3, fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af Energitilsynets kompetence.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH –EKN

Side 16 af 27

Afgrænsningen af Energitilsynets kompetence baserer sig på sondringen mellem civilretlige og offentligretlige tvister. Den fastsatte kompetenceafgrænsning gælder i forhold til alle civilretlige klager, herunder også klager fra erhvervsdrivende. I hvilket omfang ankenævnet behandler civilretlige klager fra forbrugende erhvervsdrivende fastsættes i ankenævnets vedtægter, som vil indgå i grundlaget for økonomi- og erhvervsministerens godkendelse efter lov om forbrugerklager, jf. lovens kapitel 2.

Den enkelte forbrugers retsstilling i forhold til et energiselskab hviler på både privatretlige regler (f.eks. aftalelov, købelov mv.), offentligretlige regler (f.eks. markedsføringslov, prismærkningslov mv.) og offentligretlige regler på energiområdet (energiforsyningslovene). Erhvervsdrivendes overtrædelser af de offentligretlige regler fører dog først og fremmest til sanktioner, som er tillagt den pågældende tilsynsmyndighed i love, typisk påbud, forbud og bøder – uden at overtrædelserne automatisk har civilretlige konsekvenser i forholdet mellem forbrugeren og selskabet.

Et godkendt, privat ankenævn på energiforsyningsområdet vil på grundlag af de privatretlige regler, f.eks. aftalelov, købelov, formueretlige grundsætninger, erstatningsregler, herunder den retsskabte erstatningspraksis, produktansvarslov mv. kunne behandle civilretlige klager vedrørende det konkrete civilretlige mellemværende mellem forbrugeren og selskabet. I et vist omfang kan offentligretlige regler inddrages i sagens afgørelse, hvis de har betydning for den konkrete civilretlige tvist.

Energitilsynet vil også efter oprettelsen af et privat ankenævn på energiområdet skulle varetage den del af det offentligretlige tilsyn

med selskabernes overholdelse af energilovgivningen, som tilsynet i dag er tillagt i lovgivningen. Det karakteristiske for tilsynet med offentligretlige regler er, at tilsynsmyndighedens sanktioner er fremadrettede, dvs. tilsynet konstaterer en ulovlig tilstand og giver pålæg om at ændre denne tilstand med virkning for fremtiden.

På baggrund af sondringen mellem civilretlige og offentligretlige tvister vurderes det, at et eventuelt privat ankenævn eksempelvis skal kunne behandle klager om konkrete mellemværender mellem forbrugere og selskaber vedrørende måler- og anlægsfejl, restanceinddrivelse og betalingsbetingelser, fastsættelse af acontobetalinger, flytteafregning og ejerskifte, udmeldelse/udtræden af forsyningsvirksomheder, varsling af prisforhøjelser, ejer/lejerhæftelse samt etablering af direkte kundeforhold samt leveringskvalitet og betalinger for ændring af leveringsomfang. Energitilsynet vil imidlertid som offentligretlig tilsynsmyndighed fortsat være beføjet til også på disse områder at meddele påbud om at bringe eventuelle ulovlige forhold i overensstemmelse med energilovgivningen samt at anvende de øvrige sanktionsmuligheder, som tilsynet er tillagt i lovgivningen.

En tæt koordinering og orientering skal sikre et effektivt samspil mellem Energitilsynets og et privat ankenævns aktiviteter bl.a. med henblik på at sikre, at det private ankenævns afgørelser i en række konkrete sager kan føre til en generel fremadrettet indgriben fra Energitilsynets side, samt at klager vedrørende rent offentligretlige tvister undergives behandling i Energitilsynet uden unødigt forsinkelse.

”[...]

Af lovens § 80 fremgår endvidere:

”[...]

§ 80. Energitilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage.

[...]”

Hverken varmemeforsyningsloven eller reglerne udstedt i medfør heraf indeholder bestemmelser om, hvem der kan anses for parter i Energitilsynets sager efter varmemeforsyningsloven. Det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler, som regulerer, hvem der kan anses for parter i Energitilsynets sag vedrørende Uggeluse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a.’s tarifiering. Det er de samme regler, der regulerer, hvem der er klageberettiget til Energiklagenævnet over en afgørelse truffet af bl.a. Energitilsynet. Efter disse regler er det

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH –EKN

Side 17 af 27

et krav, at man har en væsentlig og individuel interesse i en sag, før der kan tillægges partsstatus. Begge betingelser skal være opfyldte, før en fysisk eller juridisk person kan anses som part. For at en interesse kan anses for at være væsentlig skal betydningen af en sag være af en vis styrke og intensitet for den/de pågældende. En moralsk eller mere generel præget ideel interesse er ikke i sig selv tilstrækkelig. En interesse skal imidlertid – udover at være væsentlig – også være individuel. Kravet om individuel interesse betyder, at man skal være mere berørt af afgørelsen end andre, der evt. også er omfattet af afgørelsen. Hvor loven ikke opregner kredsen af klageberettigede, vil kriterierne for klageberettigelse være sammenfaldende med kriterierne for, hvornår nogen har partsstatus i en sag. Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i den forvaltningsretlige litteratur og i praksis. Der kan bl.a. henvises til bogen ”Forvaltningsret” af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., 2. udgave 2002, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, side 65 ff.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH –EKN

Side 18 af 27

Energiklagenævnets praksis

Spørgsmålet om klageberettigelse og dermed også, hvornår man er part i en sag, har flere gange tidligere været behandlet ved Energiklagenævnet. Der kan bl.a. henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 14. april 2008 (j.nr. 21-564), der er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Sagen j.nr. 21-564 vedrørte en borger, der klagede over Energitilsynets afgørelse af 26. februar 2007 vedrørende forskellige regnskabsforhold i Vestegnens Kraftvarmeselskab I/S (VEKS) og Energitilsynets afgørelse af 19. december 2007 vedrørende forrentning af indskudskapitalen i VEKS. Klager var ikke kunde hos VEKS, men kunde hos et af de lokale fjernvarmeselskaber, der udgjorde VEKS’ kundekreds. Energiklagenævnet fandt, at klager ikke havde en tilstrækkelig væsentlig interesse i de to sager, idet klagers interesse var af en for indirekte karakter. Energiklagenævnet fandt endvidere, at Energitilsynets afgørelser vedrørte VEKS’ generelle regnskabsforhold og prisfastsættelse, og at afgørelserne - i det eventuelle tilfælde, at en tilbageføringspligtig overdækning hos VEKS ville medføre en tilsvarende tilbageføringspligtig overdækning hos de lokale fjernvarmeselskaber - således ville vedrøre hele kredsen af de varmemeforbrugere, der var tilknyttet de 19 lokale fjernvarmeselskaber (hvoraf alene antallet hos det selskab, som klager var kunde hos, udgjorde ca. 31.000). Det kunne ikke lægges til grund, at klager skulle være særlig berørt i forhold til de øvrige varmemeforbrugere, og klagers interesse i Energitilsynets afgørelser kunne derfor heller ikke siges at være individuel. Energiklagenævnet afviste herefter klagerne på grund af manglende klageberettigelse.

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Ad punkt 1 i Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 (erstatningsansvar)

Energitilsynet har vejledt klager om, at spørgsmålet om et muligt erstatningsansvar kan indbringes for domstolene.

Energitilsynet varetager tilsyns- og klagefunktionen på energiområdet, men tilsynet behandler ikke klager vedrørende civilretlige tvister, jf. elforsyningslovens 78, stk. 1. 2. pkt. Energitilsynet fører bl.a. tilsyn med og behandler klager over konkrete værkers leveringsbetingelser og vedtægter. Energiklagenævnet finder på denne baggrund i lighed med Energitilsynet, at det falder udenfor Energitilsynets kompetence at tage stilling til et muligt erstatningsansvar. Energiklagenævnet tiltræder på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 1. Energiklagenævnet finder, at Energitilsynet ikke har tilsidesat forvaltningslovens § 7, stk. 2, idet domstolene ikke er omfattet af bestemmelsen. Forvaltningsloven gælder alene for alle dele af den offentlige forvaltning, hvilket ikke omfatter domstolene. Der henvises i den forbindelse til "Forvaltningsloven med kommentarer" af John Vogter, Jurist- og Økonomforbundet, 3. udgave, 1999, side. 98 ff. Energiklagenævnet finder endvidere, at Energitilsynet ved at vejlede om muligheden for at rette henvendelse til domstolene har overholdt sin vejledningspligt i forvaltningslovens § 7, stk. 1.

Energiklagenævnet stadfæster på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 1.

Ad punkt nr. 2 i Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 (værkets etablering)

Energitilsynet varetager som anført tilsyns- og klagefunktionen på energiområdet. Energiklagenævnet finder i lighed med Energitilsynet, at det falder udenfor Energitilsynets kompetence at tage stilling til, hvorvidt et givet varmemeforsyningsanlæg er oprettet i overensstemmelse med de selskabsretlige regler samt konsekvenserne af, at de selskabsretlige regler ikke er overholdt. Energiklagenævnet tiltræder på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 2. Energiklagenævnet finder, at Energitilsynet ikke har tilsidesat forvaltningslovens § 7, stk. 2, idet domstolene ikke er omfattet af bestemmelsen. Energiklagenævnet finder endvidere, at Energitilsynet ved at vejlede om muligheden for at rette henvendelse til domstolene har overholdt sin vejledningspligt i forvaltningslovens § 7, stk. 1.

Energiklagenævnet stadfæster på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 2.

Ad punkt nr. 3 i Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 (andelshaverstatus)

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH -EKN

Side 19 af 27

Energitilsynets kompetence er sagligt afgrænset således, at Energitilsynet ikke kan tage stilling til civile tvister, jf. ovenfor vedrørende elforsyningslovens § 78, stk. 1, 2. pkt. Der er på energiområdet nedsat et privat forbrugerankenævn, Ankenævnet på Energiområdet. Ankenævnet på Energiområdet behandler klager, der angår køb og levering af energiydelser fra energiforsyningsvirksomheder. Ankenævnet på Energiområdet behandler således klager over civile spørgsmål på energiområdet, f.eks. klager over konkrete regninger og forbrug, mens Energitilsynet varetager tilsyns- og klagefunktion på energiområdet. Ankenævnet på Energiområdets kompetence er begrænset til forbrugerklager. Ankenævnet behandler dog klager fra erhvervsdrivende, hvis klagen ikke adskiller sig væsentligt fra en klage i et privat kundeforhold, f.eks. regningsklager. Civile tvister, der falder uden for Ankenævnet på Energiområdets kompetenceområde, behandles af domstolene. Ankenævnet på Energiområdet kan kontaktes på følgende adresse og telefonnummer: Nyropsgade 30, 1780 København V, tlf.: 72 26 82 00, e-mail: post@energianke.dk.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH –EKN

Side 20 af 27

Spørgsmålet om automatisk status som andelshaver afhænger af en fortolkning af aftalegrundlaget mellem klager og værket. Energiklagenævnet finder på denne baggrund, i lighed med Energitilsynet, at spørgsmålet om automatisk andelshaverstatus vedrører en civilretlig tvist, som ikke henhører under Energitilsynet med klagemulighed til Energiklagenævnet. At Energitilsynet før oprettelsen af Ankenævnet på Energiområdet den 1. november 2004, har behandlet spørgsmål vedrørende bl.a. andelshaverstatus ændrer ikke på dette forhold. Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at Ankenævnet på Energiområdets afgørelse af 15. februar 2010 er indbragt for domstolene. Energiklagenævnet tiltræder på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 3.

Ankenævnet på Energiområdet er et privat ankenævn. Såfremt en forvaltningsmyndighed modtager en skriftlig henvendelse, som ikke vedrører dens sagsområde, videresendes henvendelsen så vidt muligt til rette myndighed, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2. Ankenævnet på Energiområdet er i sin egenskab af et privat ankenævn ikke en myndighed omfattet af bestemmelsen i forvaltningslovens § 7, stk. 2, der alene omfatter offentlige forvaltningsmyndigheder. Energiklagenævnet finder derfor, at Energitilsynet ikke har tilside-sat forvaltningslovens § 7, stk. 2. Energiklagenævnet finder endvidere, at Energitilsynet ved at vejlede om muligheden for at rette henvendelse til Ankenævnet på Energiområdet har overholdt sin vejledningspligt i forvaltningslovens § 7, stk. 1.

Energiklagenævnet stadfæster herefter Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 3.

Ad punkt nr. 4 i Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 (valg til bestyrelse)
Energitilsynet fører som anført tilsyn med, at et værks leveringsbetingelser, herunder værkets vedtægter, er i overensstemmelse med varmforsyningslovens regler. Valget af medlemmer til et værks bestyrelse udspringer af værkets vedtægter og er en konkret udmøntning af vedtægterne. Energiklagenævnet finder i lighed med Energitilsynet, at det ligger uden for tilsynets kompetence at tage stilling til, om en konkret valghandling overholder vedtægterne. Energiklagenævnet tiltræder således Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 4. Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at det følger af § 2, stk. 1, i bekendtgørelse om Energitilsynets opgaver, at Energitilsynet kan behandle og afgøre sager vedrørende priser og betingelser på el-, gas- og varmforsyningsområdet. I medfør af bekendtgørelsens § 2, stk. 3, beslutter Energitilsynet selv indenfor dette område, hvilke sager, tilsynet har kompetence til at behandle.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH -EKN

Side 21 af 27

Energiklagenævnet finder endvidere, at Energitilsynet ved at vejlede om muligheden for at rette henvendelse til domstolene har overholdt sin vejledningspligt i forvaltningslovens § 7, stk. 1.

For så vidt angår begrundelsen for punkt 4 i Energitilsynets afgørelse bemærker Energiklagenævnet, at forvaltningslovens §§ 22 og 24, at en afgørelse, der ikke giver modtageren fuldt ud medhold, skal indeholde en henvisning til de retsregler, som afgørelsen er truffet i henhold til, samt en henvisning til de hovedhensyn, der har været bestemmende for en eventuel skønsudøvelse. Energitilsynet har i den påklagede afgørelse redegjort nærmere for tilsynets kompetence. Sammenholdt hermed, finder Energiklagenævnet, at punkt 4 i afgørelsen er tilstrækkeligt begrundet.

Energiklagenævnet stadfæster på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 4.

Ad punkt nr. 5, 6, 7, 9 og 11 i Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010

Energitilsynet har i medfør af forvaltningslovens § 7, stk. 1, vejledt om, at en klage over (5) forblivelsespligt til værket, (6) udarbejdelsen af et projektforslag efter varmforsyningslovens § 3, (7) kommunens eventuelle erstatningsansvar vedrørende pålæggelsen af forblivelsespligten, (9) installeringen af en ny gasmotor på værket uden udarbejdelsen af et projektforslag herom, samt (11) eventuelt strafansvar for manglende overholdelse af varmforsyningslovens § 3 kan rettes til Energiklagenævnet som rette myndighed.

Ad forblivelsespligt (punkt nr. 5):

Energiklagenævnet behandler bl.a. klager over kommunale afgørelser om godkendelse af projektforslag om tilslutnings- og forblivelsespligt efter reglerne i tilslutningsbekendtgørelsen. Eventuelle klager over afgørelser truffet i

henhold til bekendtgørelsen skal sendes til den godkendende kommune, der videresender sagen til Energiklagenævnet. Energiklagenævnet finder derfor, at Energitilsynet med rette har vejledt om, at klager over afgørelser om bl.a. forblivelsespligt kan indbringes for Energiklagenævnet. Energiklagenævnet bemærker dog, at såfremt Energitilsynet finder, at en sag er omfattet af Energiklagenævnets kompetence, er det ikke i overensstemmelse med forvaltningslovens § 7, stk. 2, blot at vejlede herom. Energitilsynet skal derimod videre-sende klagen til kommunen som rette myndighed, eller eventuelt direkte til Energiklagenævnet.

Energiklagenævnet stadfæster på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 5.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH –EKN

Energiklagenævnet bemærker, at nævnet tidligere ved afgørelser af 10. december 2004 med journalnumrene 21-238, 21-239, 21-240, 21-241 og 21-242 har stadfæstet Sønderhald Kommunes afgørelse af 10. december 2003 om godkendelse af projektforslag om forblivelsespligt til Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk. Energiklagenævnet finder det imidlertid rettest at udskille klagers klage over spørgsmålet om forblivelsespligt til særskilt behandling under et andet journalnummer. Energiklagenævnet vil kontakte klager og Randers Kommune herom i et særskilt brev og under et nyt journalnummer.

Side 22 af 27

Energiklagenævnet kan i den forbindelse oplyse, at nævnets afgørelser af 10. december 2004 vedrørende Sønderhald Kommunes afgørelse af 10. december 2003 om godkendelse af projektforslag om forblivelsespligt til Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk er indbragt for domstolene, hvor sagen verserer. Retssagen behandles i Energiklagenævnet under journalnummer 1023-9. Når resultatet af domstolsprøvelsen foreligger, vil det blive meddelt på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk, under menuen "retssager". Såfremt klager ønsker at modtage en kopi af dommen i retssagen, når den foreligger, kan klager kontakte Energiklagenævnets sekretariat med henblik på at modtage en kopi af dommen indenfor reglerne om aktindsigt.

Ad erstatningsansvar, manglende udarbejdelse af projektforslag for gasmotor og strafansvar (punkt nr. 6, 7, 9 og 11)

For så vidt angår spørgsmålene om kommunens eventuelle ansvar for utilstrækkeligt tilsyn, samt varmeværkets strafansvar for manglende overholdelse af varmeforsyningslovens § 3 og manglende udarbejdelse af et projektforslag for installering af ny gasmotor, bemærker Energiklagenævnet, at nævnet som anført alene kan behandle klager over kommunale afgørelser. Det følger af varmeforsyningslovens § 25, stk. 1, at det er kommunalbestyrelsen, der fører tilsyn med indretningen og driften af kollektive varmeforsyningsanlæg. Opga-

ven som almindelig tilsynsmyndighed med indretningen og driften af kollektive varmforsyningsanlæg er således pålagt kommunalbestyrelsen.

Spørgsmålet om, hvorvidt en kommune har overholdt den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, herunder spørgsmålet om, hvorvidt en kommune har overholdt sin tilsynsbeføjelse i varmforsyningslovens § 25, stk. 1, påses af Statsforvaltningerne. Statsforvaltningerne fører tilsyn med, at kommuner, regioner og kommunale fællesskaber overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Det kan f.eks. være kommunestyrelsesloven⁹ og forvaltningsloven. Reglerne om Statsforvaltningernes tilsyn findes i kommunestyrelseslovens kapitel 6. Energiklagenævnet videregiver på denne baggrund klagen af 5. marts 2010 for så vidt angår Randers Kommunes tilsyn med indretningen og driften af Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a., herunder spørgsmålet om manglende udarbejdelse og godkendelse af et projektforslag om ny gasmotor, til Statsforvaltningen Midtjylland, St. Blichers Vej 6, Postboks 151, 6950 Ringkøbing, som rette myndighed, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2. Klager vil høre nærmere fra Statsforvaltningen Midtjylland.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH –EKN

Side 23 af 27

Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse vejledende, at spørgsmålet om idømmelsen af et muligt strafansvar henhører under anklagemyndigheden og domstolene. Såfremt klager finder, at der i medfør af varmforsyningslovens § 34 bør ske en politimæssig efterforskning med henblik på straf, må klager derfor henvises til at rette henvendelse til det lokale politi eller lokale anklagemyndighed. Anklagerne i politikredsene fører straffesager ved byretterne i deres respektive politikredse.

For så vidt angår begrundelsen for punkt 6 og 7 i Energitilsynets afgørelse bemærker Energiklagenævnet, at forvaltningslovens §§ 22 og 24 fastsætter, at en afgørelse, der ikke giver modtageren fuldt ud medhold, skal indeholde en henvisning til de retsregler, som afgørelsen er truffet i henhold til, samt en henvisning til de hovedhensyn, der har været bestemmende for en eventuel skønsudøvelse. Energitilsynet har i den påklagede afgørelse redegjort nærmere for tilsynets kompetence. Sammenholdt hermed, finder Energiklagenævnet, at punkterne 6 og 7 i afgørelsen er tilstrækkeligt begrundet.

Energiklagenævnet stadfæster på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 6, 7, 9 og 11.

Ad punkt nr. 8 i Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 (partsstatus i Energitilsynets sag om kraftvarmeværkets tarifiering)

⁹ Lovbekendtgørelse nr. 581 af 24. juni 2009 med senere ændringer.

Energitilsynet har taget sagen om kraftvarmeværkets tarifiering op til bedømmelse ved en tilsynssag. Energitilsynet afviser i den påklagede afgørelse, at klager er part i tilsynssagen. Energitilsynet bemærker i den forbindelse, at klagers interesse i sagen ikke adskiller sig fra den interesse, som kraftvarmeværkets øvrige forbrugere har i sagen. Energitilsynet afviser således, at klager har en væsentlig og individuel interesse i sagen. Energitilsynet har i sine bemærkninger til klagen uddybet tilsynets begrundelse herfor. Ovenfor under afsnittet "retsgrundlaget" er der redegjort nærmere for reglerne om partsstatus. Klager ønsker at få partsstatus i sagen. Energitilsynets afvisning heraf, er en afgørelse, der kan indbringes for Energiklagenævnet.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH –EKN

Side 24 af 27

I sine bemærkninger til klagen har Energitilsynet anført, at der ikke på det foreliggende grundlag foreligger oplysninger, der giver tilsynet anledning til at tro, at klagers forbrug overstiger forbruget hos øvrige private forbrugere og mindre erhvervsdrivende med samme opvarmet areal. Det fremgår imidlertid hverken af afgørelsen eller oplysningerne i sagen, at Energitilsynet har indhentet oplysninger om klagers individuelle interesse i sagen om tarifiering, herunder vurderet, om klager berøres anderledes end kraftvarmeværkets øvrige kunder af tarifieringen, således at det kan begrunde en fornøden individuel interesse i sagen. Energitilsynet har således ikke indhentet de fornødne faktuelle oplysninger til brug for vurderingen af, om klager har en væsentlig og individuel interesse i sagen. I medfør af officialmaksimen¹⁰ påhviler det Energitilsynet at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at foretage disse vurderinger (officialmaksimen). Energitilsynet har således ikke overholdt sin pligt til at oplyse sagen tilstrækkeligt.

Energiklagenævnet har under sagens behandling ved nævnet indhentet oplysninger fra kraftvarmeværket vedrørende antallet af ejendomme tilkoblet værket samt det normale gennemsnitlige forbrug for private og erhvervs ejendomme. Af oplysningerne fremgår, at værket har 191 private forbrugere og 4 erhvervsforbrugere, der består af et bofællesskab og 3 udlejningsejendomme. Af oplysningerne fremgår endvidere, at det gennemsnitlige forbrug for en privat forbruger er på 13,55 MWh og 20,33 MWh for erhvervskunder. Klager har frakoblet sin ejendom fra kraftvarmeværkets varmelevering. Klager har derfor ikke et forbrug hos værket, som klagers interesse i Energitilsynets tilsynssag kan vurderes efter. Der er en strid mellem klager og kraftvarmeværket om, hvorvidt klager er andelshaver eller ej. Klager har i den forbindelse anført, at klager ikke kan pålægges at betale de faste afgifter, idet klager ikke mener at være andelshaver i værket. Energiklagenævnet at spørgsmålet om, hvorvidt klager er andelshaver er en civilretlig tvist. Energiklagenævnet finder dog ik-

¹⁰ Ulovbestemt forvaltningsretlig regel om, at den myndighed, som afgør sagen, har ansvaret for at tilvejebringe de nødvendige oplysninger i sagen, før der træffes afgørelse.

ke, at det forhold, at der eksisterer denne tvist mellem klager og kraftvarmeværket medfører, at klager får en mere individuel interesse i sagen vedrørende værket's tarifiering end værket's øvrige forbrugere. Energiklagenævnet har her ved lagt vægt på, at Energitilsynets prøvelse af kraftvarmeværket's tarifiering ikke har betydning for det individuelle aftaleforhold mellem klager og værket, som afgør, om klager er andelshaver i værket eller ej. Det kan derfor ikke på baggrund af oplysningerne i sagen lægges til grund, at klager er særligt berørt i forhold til de øvrige forbrugere. Energiklagenævnet finder på denne baggrund, at klagers interesse i Energitilsynets tilsynssag ikke er tilstrækkelig individuel til at opnå partsstatus i tilsynssagen, da den faste afgift angår alle kraftvarmeværket's kunder/andelshavere. Da klager ikke har en individuel interesse i sagen, kan klager ikke anses for part i Energitilsynets generelle sag vedrørende kraftvarmeværket's tarifiering. Energiklagenævnet stadfæster derfor Energitilsynets afgørelse på dette punkt og har i den forbindelse repareret Energitilsynets sagsbehandlingsfejl med hensyn til mangelfuld oplysning af sagen på dette punkt.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-9-6

SSH -EKN

Side 25 af 27

Energiklagenævnet bemærker i øvrigt til begrundelsen for Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 og afgørelse af 14. juni 2010, at afgørelserne ikke ses at angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for tilsynets skønsudøvelse vedrørende spørgsmålet om klageberettigelse, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1. Afgørelsen opfylder således ikke forvaltningslovens regler fuldt ud. Efter en konkret vurdering finder Energiklagenævnet dog ikke, henset til at Energiklagenævnet har repareret Energitilsynets afgørelse for så vidt angår sagsbehandlingsfejlen om utilstrækkelig oplysning, at dette forhold bør føre til, at Energitilsynets afgørelse er ugyldig og skal ophæves.

Ad punkt nr. 10 i Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 (manglende forelæggelse af projekter for generalforsamlingen)

Energitilsynet fører som anført tilsyn med, at et værks leveringsbetingelser, herunder værket's vedtægter, er i overensstemmelse med varmforsyningslovens regler. Spørgsmålet om bestyrelsens overholdelse af vedtægterne er derimod ikke reguleret af reglerne i varmforsyningsloven, eller regler udstedt i medfør heraf. Energiklagenævnet finder derfor i lighed med Energitilsynet, at det ligger uden for tilsynets kompetence at tage stilling til, om bestyrelsen overholder vedtægterne. Energiklagenævnet tiltræder således Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 10. Energiklagenævnet finder endvidere, at Energitilsynet ved at vejlede om muligheden for at rette henvendelse til domstolene har overholdt sin vejledningspligt i forvaltningslovens § 7, stk. 1.

Energiklagenævnet stadfæster på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 10.

Herefter stadfæstes Energitilsynets afgørelse af 14. juni 2010.

Energiklagenævnet bemærker afslutningsvist, nævnets medlemmer er udpeget af klima- og energiministeren. Medlemmerne er udpeget til nævnet på baggrund af deres sagkundskab, og medlemmerne repræsenterer ikke forskellige fagorganisationer i forbindelse med afgørelsen af klagesager for nævnet.

Med hensyn til klagers bemærkninger om Energitilsynets sagsbehandlingstid i sagen, bemærker Energiklagenævnet, at nævnet har noteret sig, at Energitilsynet i forbindelse med nævnets behandling af [XXX] klage (Energiklagenævnets j.nr. 1021-10-6) har forklaret baggrunden for den lange sagsbehandlingstid, og at tilsynet har beklaget dette; hvilket Energiklagenævnet tager til efterretning.

5. januar 2011
J.nr 1021-10-9-6
SSH –EKN

Side 26 af 27

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 14. juni 2010 stadfæstes.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 13. september 2010 og er efterfølgende blevet færdigbehandlet af nævnets formand efter bemyndigelse.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 26 i varmforsyningsloven.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om varmforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jfr. § 26, stk. 4, i lov om varmforsyning.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

P.N.V.

Poul K. Egan

Nævnnsformand

/Signe Sara Hildebrandt
Fuldmægtig, cand.jur.

5. januar 2011
J.nr 1021-10-9-6
SSH -EKN

Side 27 af 27